

sen) talte om, at han ønskede en Lov om Beskyttelse af det umyndige Tyende. Jeg vil da anbefale ham at stemme med os mod de af hans Parti stillede Ændringsforslag om at ophæve den Smule Børnebeskyttelse, der er i Ministerens Forslag. — Saa er der Ændringsforslagene Nr. 11, 12 og 13, der ogsaa væsentlig vil forringe Lovforslaget. Som vi vedtog det ved anden Behandling, i Overensstemmelse med Ministerens Forslag, er Husbonden pligtig til at yde Erstatning til et Tyende, naar det kommer til Skade ved, at der paalægges det et usædvanlig haardt Arbejde, og han ifalder Straf. Ved den foreslaaede Forandring, der ser forholdsvis uskyldig ud, stryger man Adgangen til Erstatning i de Tilfælde, hvor Tyendet ikke paa Forhaand har gjort Opstand og nægtet at udføre det usædvanlige, med Fare forbundne Arbejde. Finder Tyendet sig i at udføre det, kan Husbonden bagt efter sige: Jeg har ikke handlet utilbørligt, for Tyendet har været indforstaaet med mig om, at han skulde udføre dette Arbejde. Ministerens Forslag indeholdt derfor en ganske anderledes Beskyttelse end det nu foreslaaede. Jeg vil derfor lægge de Herrer alvorligt paa Sinde ikke at stemme for de Ændringsforslag, der yderligere vil forringe Lovforslaget og gøre det til en ren og skær Beskyttelseslov for Husbonden, medens det ganske tager Beskyttelsen bort fra Tyendet.

Ved Sagens anden Behandling har man i væsentlig Grad beskaaret Beskyttelsesbestemmelserne for Tyendet, men man har ikke i nogen Maade angrebet Beskyttelsen for Husbonden. Nu ved tredje Behandling er man i Færd med at borttage de sidste Rester af Beskyttelsen for Tyendet, medens der igen intet Indgreb gøres i Beskyttelsen for Husbonden. Loven bliver derefter ikke saa meget en Tyendelov som en Beskyttelseslov for Husbonden; den vil i ganske særlig Grad have dette Præg. For saa vidt disse Forringelser i Dag maatte blive vedtagne, vil jeg ikke være i Stand til at stemme for det Lovforslag, der da kommer til at foreligge. Det forekommer mig at blive i den Grad forringet, at det vilde være uforsvarligt at stemme for det, og jeg haaber saa paa, at Tiden vil vise, at Tyendet selv forstaar sine Interesser og selv vil bidrage, ikke mindst ved en stærk Organisation, til at fremme en Revision, der virkelig bliver en Tyendelovsrevision, og ikke en Revision, der giver sig Udslag i, at vi faar en stærkt udpræget Husbondelov.

Ordføreren (N. C. Jensen): Til den ærede sidste Talers (Stauning) Udtalelser om Kommissionens og min Stilling til § 13 i det oprindelige Lovforslag, skal jeg sige, at jeg i alt Fald ikke nogen Sinde i Kommissionen har holdt paa denne Paragraf.

Det ærede Medlem gjorde en underlig Betragtning gældende — jeg forstod den i alt Fald ikke — med Hensyn til § 15, den gamle § 17. Det ærede Medlem sagde, at vort Ændringsforslag med Hensyn til Husbondens Ansvar overfor et Tyende, der kom til Skade, var en Forringelse af Lovforslaget. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det Ændringsforslag, der her foreligger, er akkurat det samme Ændringsforslag, som det ærede Medlem selv var med til at stille til anden Behandling — ganske ordret det samme. Naar det ærede Medlem til anden Behandling kunde være med til at stille dette Ændringsforslag og stemme for det, forstaar jeg ikke, med hvilken Berettigelse han kritiserer, at det samme Ændringsforslag stilles her til tredje Behandling.

Mads Larsen: Jeg vil give min Tilslutning til de Ændringsforslag, der er stillede af det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) og opfordre Tingets Medlemmer til at stemme for dem. Det forekommer mig, at de betegner en utvivlsom Forbedring af Lovforslaget, og ganske særlig maa de ærede Medlemmer, der helst ønsker Tyendelovgivningen indskrænket til at omfatte det umyndige Tyende, se dem ud fra det Synspunkt, at de viser i den Retning.

Det er ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) for et Øjeblik siden sagde, at de Radikale havde skiftet Standpunkt overfor § 11, den tidligere § 13. Det har det ærede Medlem ikke Lov til at sige under Henvisning til den Udtalelse, jeg fremsatte ved anden Behandling, at vi hellere vilde have Paragraffen i den Skikkelse, det ærede Medlem foreslog, end se den helt forsvinde. Under anden Behandling udtalte jeg mig saaledes: „Men saa kan jeg ikke undlade at beklage, at et Mindretal under Nr. 15 foreslaar at slette § 13. Jeg maa have Lov til at sige, at denne Paragraf og i det hele Bestræbelsen for at faa tilvejebragt tilfredsstillende Boliger er en af de betydningsfuldeste Sider af denne Lov, og jeg vil opfordre Tingets Medlemmer til at stemme mod Ændringsforslag Nr. 15“. Det er netop Bestræbelsen